

Oponentský posudek

na diplomovou práci Zuzany Morávkové „Řešení sporů z doménových jmen .eu“

Diplomová práce se zabývá zcela novou problematikou řešení sporů z doménových jmen .eu. Záměrem práce, jak uvádí diplomantka na s. 6 Úvodu, je především seznámit čtenáře se základními informacemi o tom, co jsou to doménová jména obecně, k čemu slouží a jak si takové jméno zaregistrovat. Stěžejním tématem této práce jsou spory z doménových jmen .eu a jejich řešení. Již v úvodu mohu konstatovat, že diplomantka vytvořila kvalitní práci, která je přehledná a srozumitelná.

Diplomová práce je vhodně systematicky uspořádána, sestává z osmi kapitol, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr.

První kapitola vymezuje pojmy a uvádí obecné právní otázky, které jsou spojeny s fungováním internetu. Diplomantka vymezuje základní pojmy, jako je doména, hierarchie doménových jmen a zejména pak doménové jméno .eu, jeho účel a vývoj. Druhá kapitola se zabývá otázkou registrace doménových jmen druhé úrovně .eu.

Třetí kapitola se již dostává přímo k otázce sporů o doménová jména .eu, jejich důvodům a možnosti jejich předcházení. Čtvrtá kapitola nazvaná přímo „Řešení sporů z doménových jmen .eu“, je jedním z ústředních bodů celé práce. Diplomantka zde osvětluje řízení ADR a vztah mezi řízením ADR a soudním řízením, a řízením ADR a rozhodčím řízením. Nejsem si zcela jista názvem „řízení ADR“ (určitě ne „ADR řízení“, to snad ani není správně česky), vždyť je to pleonasmus. Pojem „ADR“ je ovšem podstatně širší než řízení, které diplomantka takto označuje. K tomu by se mohla vyslovit při ústní obhajobě. Diplomantka využívá možnosti zabývat se tímto řízením z hlediska rozhodovací praxe

Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR, u něhož bylo zřízeno centrum pro řešení sporů o domény .eu s působností pro celou Evropskou unii.

Pátá kapitola se zaměřuje na řízení ADR obecně, šestá kapitola popisuje průběh řízení. Tyto partie poskytují cenné informace, jsou ovšem spíše popisné, postrádám názory diplomantky na vhodnost jednotlivých procesních ustanovení. Naopak velice oceňuji zpracování judikatury, pomocí které diplomantka jednotlivá ustanovení ilustruje.

K hodnocení se diplomantka ovšem přece jen dostává, a to v sedmé kapitole, která obecně uvádí výhody řízení ADR. Zajímavá je osmá kapitola, která informuje o novinkách r. 2007 a 2008. Zaujala mne možnost skupinové žaloby (ke s. 61), diplomantka by se k této možnosti měla vyjádřit při ústní obhajobě, zejména v konfrontaci s tzv. hromadnými žalobami podle našeho občanského soudního řádu.

Práce je završena stručným a dynamicky působícím Závěrem.

Práce je napsána kulturně, diplomantka však používá pouze literaturu českou, což je s ohledem na zvolené téma i na náš obor, v jehož rámci je práce předkládána, poněkud překvapivé.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 23.4.2008